

במדינה

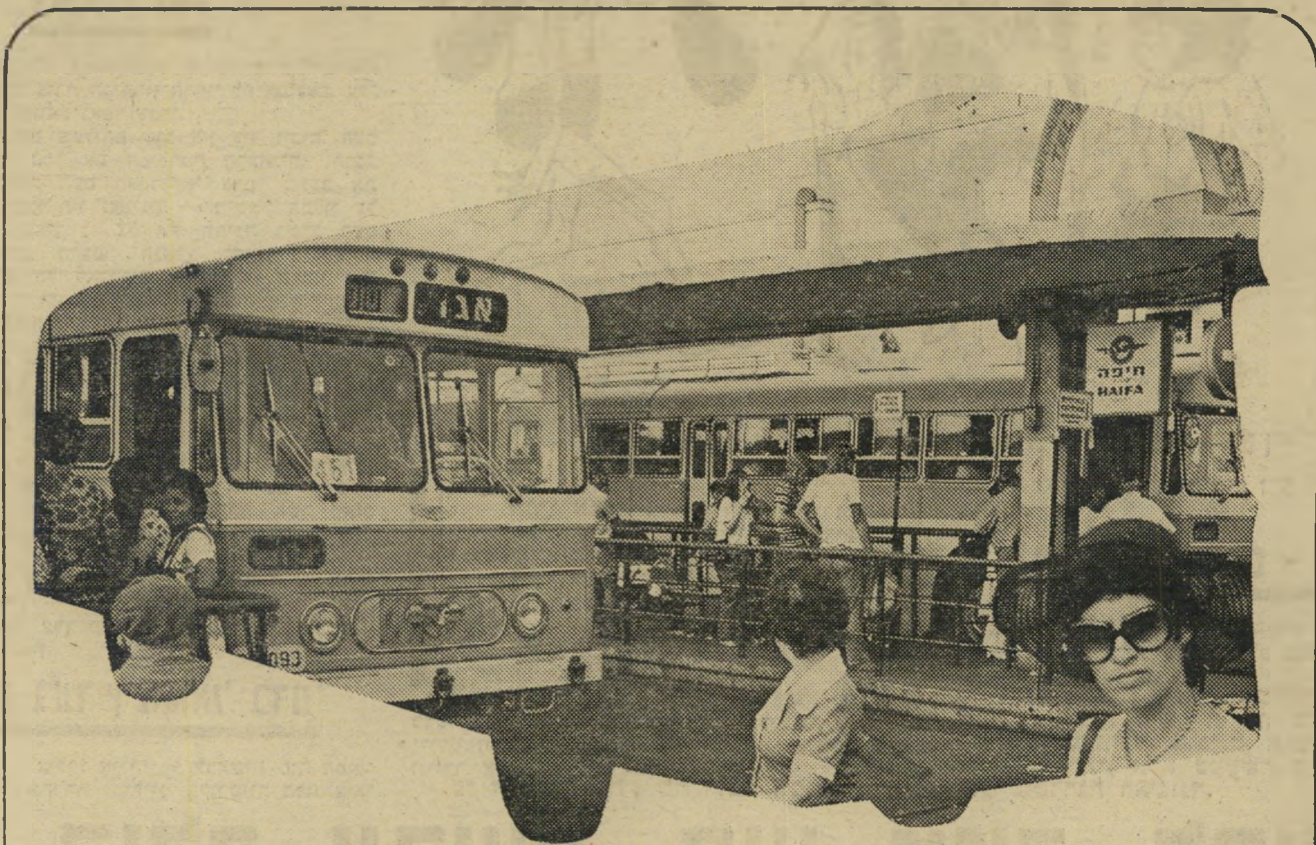
עודה ננאוקי
את מי לרצוח?

לעבודה. איש אינו מטפל בהם מלבדי, כתב במכתבי התגוננים ששיגר בחודש אוגוסט השנה לשרי הפנים והקליטה. זה עזר כמו כנסות-רוח למת. הוא קיבל תשובות מתחמקות. שהיפנו אותו ממשדר אחד לשני כדי לברר אם אשתו מתה או רק התגרשה ממנו. השביע עשה סלומון את הצעד הראשון: הוא שיגר מכתב תלונה לנציב התלונות. התלונן על שבגלל טעות של סקיד-רישום מבולבל או מטומטם, צדי-כים שני ילדיו להישאר בלי אם והוא בלי אשה בבית.

עד שתתקבל תשובה יכולה, חלילה, גרושתו למות בהודו, ואז יוכל לקבל אישור שיאפשר לו להינשא.

„תביא לנו תעודת-פטירה של אשתך הקודמת ותקבל רשיון להתחתן.“ אמרו לסלומון.
„ממי אני אקח תעודת-פטירה שלה?“ שאל סלומון. „אם היא עוד חיה? — את מי אני צריך לרצוח כדי שאקבל רשיון להתחתן?“
הפלה עזובה. בינתיים נעשה העניין לא כל כך אקטואלי, כיוון שהאשה שעמדה להינשא לסלומון ראתה את הקשיים שמערימים בדרכו ועזבה אותו. אבל סלומון לא נואש. „ילדי וקוקים לאם. אני כולא אותם בבית כשאני הולך

(המשך מעמוד 34)
שתהיה אם חדשה לילדיו. אנשי הרבינות שלקחו בידיהם את תעודותיו הבי-חינו בסתירה: בתעודת-העולה שלו הוא נרשם כגרוש ואילו בתעודת-ההות הוא נרשם כאלמן.
מאחר שמשרד-הפנים כפוף לשר דתי ואילו משרד הקליטה לשר מפ"מי, ברור שאנשי הרבנות סומכים יותר על מה שרשום בתעודת-ההות. אבל הם רצו להיות בטוחים שאשתו לשעבר של סלומון אומנם מתה, לפני שהם מרשים לו לשאת אשה חדשה.

ב-1971 הסיע אגד

473.000.000

(ארבע מאות שבעים ושלושה מיליון)

נוסעים

מר פרס מסר, כי שני הקואופרי-טיבים מונים קרוב ל-8000 חברים. הגידול בתנועה הוא כדלקמן: בי-1960 עשה אגד 97.9 מיליון קילומטר-רים לשנה. השנה — 293 מיליון, גידול של 300 אחוזים.

2 מיליון נוסעים ליום

השנה הסיעה אגד 473 מיליון נוסעים.

הארץ 20.10.72

זהו אגד